

Sygn. akt: VII C 1111/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy VII Wydział Cywilny w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Gmitrowska-Halla
Protokolant:	stażysta Daria Strelecka

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko (...) S.A w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. K. kwotę 7 906,81 zł (siedem tysięcy dziewięćset sześć złotych 81/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 10 maja 2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 183,57 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 1 200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VII C 1111/12

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 17 sierpnia 2012 roku, skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. powód P. K. domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 4 491,65 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 maja 2012 roku do dnia zapłaty oraz

o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że w następstwie kolizji z dnia 9 kwietnia 2012 roku uległ uszkodzeniu samochód stanowiący jego własność marki V. (...) o nr rej (...). Odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki tego zdarzenia ponosi pozwany, u którego był ubezpieczony w zakresie OC pojazd sprawcy szkody. Pozwany sporządził kalkulację naprawy pojazdu i wskazał, że wyniesie ona 5 304,24 złote. Taka też kwota została wypłacona tytułem odszkodowania na rzecz powoda. Powód kwestionując ustaloną przez pozwaną wysokość szkody, a w rezultacie i wysokość odszkodowania, zlecił sporządzenie dodatkowego kosztorysu naprawy, który został sporządzony w dniu 14 maja 012 roku. W następstwie jego przeprowadzenia ustalono rzeczywisty koszt naprawy samochodu na poziomie 9 795,88 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o wydanie rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu obciążających powoda. W uzasadnieniu pozwana zarzuciła, iż postępowanie likwidacyjne

w przedmiotowej sprawie przeprowadzone zostało w sposób rzetelny a wypłacone odszkodowanie odzwierciedla rzeczywistą wartość poniesionej szkody. W kalkulacji naprawy zostały uwzględnione części oryginalne i zamienniki niezbędne do naprawy szkody, natomiast stawka za roboczogodzinę odpowiada średniej stawce stosowanej przez warsztaty naprawcze w miejscu zamieszkania powoda. Nadto strona pozwana zarzuciła, że przedłożona przez powoda opinia stanowi dokument prywatny, w konsekwencji nie może stanowić dowodu, że szkoda w pojeździe powoda wyniosła jak w przedłożonej przez powoda kalkulacji.

Pismem z dnia 13 marca 2013 roku powód rozszerzył powództwo o dodatkową kwotę 3 415, 16 zł do łącznej kwoty 7 906,81 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 kwietnia 2012 roku doszło do kolizji drogowej samochodu marki V. (...) o nr rej (...) należącego do powoda P. K.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej- (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

dowód:

- akta szkodowe,

Na skutek kolizji w pojeździe powoda konieczna była wymiana następujących części: drzwi przednie lewe; uszczelka drzwi przednich lewych, listwa boczna drzwi przednich lewych, drzwi tylne lewe, uszczelka drzwi tylnych lewych, listwa boczna drzwi tylnych lewych, zderzak tylny, zestaw montażowy szyby tylnej lewej, felga aluminiowa tylna lewa, wklejka „ I VIN”. Naprawie podlegał słupek B lewy (rama drzwi) ściana boczna tylna lewa, wklejka „ I VIN „. Nadto lakierowane były następujące części: drzwi przednie lewe, drzwi tylne lewe, nakładka zderzaka tylnego, słupek B lewy, ściana boczna tylna lewa oraz błotnik przedni lewy. Całkowity koszt naprawy samochodu powoda brutto wyniósł 13 211,04 złotych. **dowód:** -opinia biegłego L. S. k.40-52,

Powód zgłosił pozwanemu szkodę.

W toku postępowania likwidacyjnego przeprowadzonego u pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił powodowi kwotę 5 304,24 złotych. W następstwie odwołania powoda od tej decyzji pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

dowód: - akta szkodowe,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. i nast. sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Zgodnie z treścią art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c. samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Według zaś art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Szkodą majątkową jest to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Z przepisu art. 361 § 2 k.c. wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody.

Podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, iż odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe, niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (uchwała SN z dnia 13 czerwca 2003 r., (...), Biul. SN 2003, z. 6, poz. 4), przy czym poszkodowanemu należy się nie tylko zwrot poczynionych przez niego przy tej naprawie nakładów, ale i zwrot robocizny z uwzględnieniem przyjętych, z reguły w miejscu zamieszkania, stawek robocizny za tego rodzaju usługi (wyrok SN z dnia 11 grudnia 1997 r.,(...), (...)).

Bezspornym jest, że w wyniku kolizji z dnia 9 kwietnia 2012 roku uległ uszkodzeniu samochód powoda, a podmiotem zobowiązanym do naprawienia szkody jest strona pozwana, którą ze sprawcą szkody łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej oraz to, że powodowi z tego tytułu należy się odszkodowanie. Pozwany wypłacił powodowi tytułem odszkodowania kwotę

5 304,24 złotych. Sporna między stronami była wysokość należnego odszkodowania ponad tę kwotę. Pozwany uważał, że kwota wypłaconego odszkodowania wyczerpuje w całości roszczenie powoda, powód natomiast twierdził, że jest ona zaniżona.

W ocenie Sądu otrzymana przez powoda kwota tytułem odszkodowania nie rekompensuje w pełni doznanej przez niego szkody. Powołany w toku sprawy na wniosek powoda biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów L. S. ustalił, że łączny koszt brutto naprawy samochodu powoda przy zastosowaniu nowych, oryginalnych części wyniesie 13 211,04 złotych brutto. W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, sporządzona zgodnie z zasadami kosztorysowania napraw pojazdów, stąd brak jest podstaw do jej podważenia. Żadna ze stron nie zakwestionowała zresztą wartości dowodowej przedmiotowej opinii.

Sąd podziela także wyrażony przez biegłego pogląd, że z technicznego punktu widzenia właściwą jakością naprawy pozwalającą na optymalne przywrócenie samochodu do stanu sprzed szkody gwarantuje jej wykonanie zgodnie z procedurami i technologią naprawy producenta w warunkach autoryzowanego serwisu lub odpowiednio wyposażonego warsztatu. W ocenie Sądu biegły prawidłowo przyjął do obliczeń ceny nowych, oryginalnych części zamiennych i materiałów, ustalone przez producenta normy czasowe operacji naprawczych, lakierniczych, dodatkowych i powiązanych oraz stawki naprawy za roboczogodzinę w wysokości średnich stawek stosowanych w dacie powstania szkody przez renomowane warsztaty naprawcze na terenie L. i okolic. Nie ulega wątpliwości, że przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę (wyrok SN z dnia 5 listopada 1980 r.,(...), z. 10, poz. 186). W ocenie Sądu zastosowanie do naprawy samochodu powoda w niniejszej sprawie nowych, oryginalnych części jest uzasadnione. Samochody, które brały udział w wypadku tracą na wartości mimo naprawy, a jako że celem jest pełne wyrównanie szkody w majątku poszkodowanego powoda, stąd jest on uprawniony do wyboru części zamiennych i ich producenta. Wybór oryginalnych części zamiennych w sposób pełniejszy przywraca rzecz do stanu poprzedniego, jako że zastosowanie nieoryginalnych zamienników w większym stopniu obniża wartość rynkową pojazdu po wypadku. Jedynie w przypadku gdyby koszt naprawy samochodu był wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ograniczałoby się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.02.2002 r.,(...)). Taka sytuacja jednak w niniejszej sprawie nie wystąpiła. Wskazać przy tym należy, że roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., (...)) oraz czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza tą rzecz naprawić (wyrok SN z dnia 7 sierpnia 2003 r., (...)). Poszkodowany nie musi zatem naprawiać pojazdu, może sprzedać go zachowując wypłacone odszkodowanie, może go naprawić tylko częściowo, dokonać naprawy własnoręcznie bądź użyć do naprawy części używanych lub podróbek.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że powództwo jest zasadne w całości co do kwoty należności głównej 7 906,81 złotych która to nie jest wyższa niż należne powodowi odszkodowanie po jego zróżnicowaniu o część wypłaconą przez stronę pozwaną . Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

Powodowi od zasądzonego świadczenia należą się również odsetki ustawowe liczone w sposób wskazany w art. 817 § 1 k.c. W jego świetle ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o zdarzeniu. Skoro powód o przedmiotowym zdarzeniu poinformował pozwanego w dniu 9 kwietnia 2012 roku pozwany winien do dnia 9 maja 2012 roku wypłacić odszkodowanie. Pozwany wypłacił powodowi przed upływem tego okresu jedynie kwotę 5 304,24 złotych. Żądanie odsetek ustawowych od dnia 10 maja 2012 roku jest więc zasadne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód jest stroną wygrywającą w sprawie, której pozwany winien zwrócić w świetle powyższej regulacji koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na zasądzone w pkt III koszty procesu składa się opłata od pozwu w wysokości 396 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł. ustalone w oparciu o §6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002r. Nr 163 poz. 1348 z późn.zm.) oraz uiszczona przez powoda zaliczka na wynagrodzenie opiniującego w sprawie biegłego w wysokości 570,57 złotych, opłata skarbową za udzielone pełnomocnikowi powoda pełnomocnictwo w wysokości 17 złotych.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.